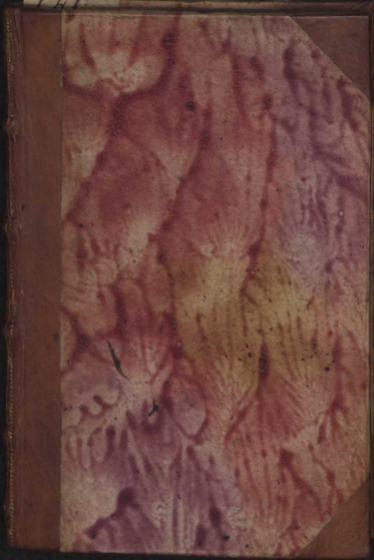

721

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

**Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)**

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Early European Books, Copyright © 2017 ProQuest LLC.

Images reproduced by courtesy of Det Kongelige Bibliotek / The Royal Library (Copenhagen)

Nº 721.

W. Thomsen fecit

= LN 917

lx. 2

It vift oc fast

tegen / Huor paa huer
kand kiende sig self / huad
heller hand er Guds
barn eller ey.

Screffuet Christne til
en Salig vnder-
visning /
aff

Niels Hemmingson. D.

Prentet i Kjøbenhaffn / aff
Laurentz Benedicht.

1 5 7 7.

B.

1688.

Fortale.

Til den Christne
Læsere.

DEn hellige Paulus
aluerlige formaner
de Corinther / som
begynte at vige fra
den hellige Euangelij pure oc
rene Lærdom / oc hengde til at-
skillige Secter / som da paa kom-
me / iblant huilcke der fants oc
saa Epicureiske Memiske / som
begynte at tuile paa vor Troes
hoffuit artickel / som er Vege-
mens opstandelse / oc der om
disputerede imellem sig. Huor
aff mange komme vdi tuil /

() ij oc

Fortalen.

oe lode sig forføre. Disse for-
maner den hellige Paulus oc
siger: Lader eder icke for-
føre. Ond tale fordærff-
uer gode seder. Bærer
baagne oc edrue til det
som er Ketsfærdigt / oc
synder icke.

Met denne Formaning
vil Paulus paaminde alle
Guds Børn/ Forst at de bliff-
ue fast vdi den pure Euangelij
lærdom/ oc lade sig icke der fra-
vige ved nogen Kætters Lær-
dom. Dernæst at de fly vnytt-
telig Epicureisē snack oc tale /
ved

Fortalen.

ved huilcken Dieffuelen indse-
rer sig vdi Menniskens tancker/
oe i mere oc mere foruilder dem
fra Gud. Der saare siger
Paulus: Ond smack fordærff-
uer gode seder/ for altid henger
der noget ved/ først lidet och saa
lidet/ indtil at Mennisket bliff-
uer gantske forgiffuet oc bliff-
uer forført vdi Epicureiske me-
ninger/ saa at hand vdi sit
Hierte foracter oc forsmaaer
all Religion/ oc bliffuer saa
Dieffuelsens egen: Der saare
setter Paulus der hoff vdi
samme Formaning: Værer
vaagne oc edrue til Retsfær-
dighed oc synder ick. Huor

(:) iij

met

Fortalen.

met hand vil at huer Christen
skal tage sig flitige vare / at
hand icke forforis. Huilket
steer naar mand tager disse
tuende ting flitelige for sig.

Det forste / at mand icke
hen soffuer vdi tryghed / men
aldrig offuer sig vdi det som
gaat er / oc stiller sin sag altid
der hen / at hand retfærdeligen
handler vdi Guds fryet met
huer mand.

Der næst / at mand icke
Synder / Det er / at mand icke
met beraadt hu fordrister sig til
at giøre noget imod Gud / saa
at mand altid kand beholde en
god Samuittighed / som er det
største

Fortalen.

Største oc hyperste; Glenod som nogen kand haffue i denne Verden. Oc er den tryggeste Bey at vandre igennem denne Verden med.

Der faare haffuer ieg oc sammen scressuet denne korte Underuisning oc paamindelse / at huer kand der aff forfare oc pressue sig selff / om hand er Guds barn eller oc en. Mange berømme sig vel aff Troen / Mange de prise vel med munden Guds godhed oc Barmhertighed / Mange kaldis Chrisne. Men huor dette teggen følger ick met som ieg her vil omtale / forføre de sig selff.

(:) iiii

Thi

Fortalen.

Thi de ere ickede som de ville
kaldis. Ja dette haffuer ieg
screffuet for denne sag skyld / at
den som dette læs / oc finder
icke disse proffuer vdi sit Hier-
te oc sit leffnet / som her faare-
giffuis / skal betencke sig / oc leg-
ge vind her paa / at hand kand
selff solet / at hand er Guds
Barn

Mange ville forhale tiden /
mene at de ville en tid for end
de dø omuende sig / oc dissimel-
lem ville de leffue effter deris
egen vilie. Men de vide icke
huad de giøre / som saa misbru-
ge Guds Barmhiertighed.
Gud er Naadig / Men hand

vil

Fortalen.

vil icke dog forsmaaes. Mange
tusinde haflue met denne tan-
cke forjort sig til Hellsuedis
pine oc fordommelse.

Der saare raader ieg al-
le/ at de betencke dette Sancti
Pauli raad / sem ieg saare-
gaff / paa det at de icke saa ne-
dersumckis vdi Synden/ at de
icke kunde vende om/ for end de
ere forraakede vnder Dieffuel-
sens maect ee tyranni.

Uarsagen hui at ieg paa
denne tid scriffuer denne paa-
mindelse / er forst at Gud lader
oss see sin vredis tegen vdi
Himmelen / oc der met vilde
kalde oss til Penitente. Der.

(:)

naest

Fortalen.

Næst at ieg tracterede dette argument vdi salige Mester Peder Pouelsons begraffuelse vdi Roskilde / som vaar Saadan en Mand / at andre baade unge og gamle kunde haffue lærdom aff hans exempel / om de det ellers ville effterfølge De fordi den salige Mand gaff mig Aarsage / at handle den lærdom som ieg saaregiffuer vdi denne lille scrifte / vil ieg her kortelige antegne hans leffnet og affgang.

Salige Mester Peder Pouelson vaar fødte vdi Aarhus / aff Erlige Borger solet som vaare komme aff Vestphalen /

Fortalen.

len/ Huilcke som huldemet flid
deris Barn til skole / indtil
hand bleff Hørere vdi Nar-
hus skole / oc der effter kom til
Wittenberg/ at studere: Huor
hand vaar vdi fem Aar / De
bleff der Promoueret til
Mestere. Siden bleff hand
der fra kaldet til dette Vniuer-
sitet/ Aar 1538. oc bleff her
Græcus Professor oc *Baccalan-*
reus vdi den hellige Scrift.
Der effter bleff hand Rector
vdi Vniuersitetet det Aar.
1541. oc it Aar der effter
bleff kaldet til Kofkilde at være
Læsemestere vdi den hellige
Scrift / oc Sogne prest til
Dom-

Fortalen.

Domkircken. Vdi denne be-
stilning oc embede vaar hand
vdi trediuue Aar / til mand
screff 1572. oc dissimellem
beuiste sig baade vdi sit kald
oc embede oc met Dmgengel-
se / som en frommer Christen
Mand vdi alle maade. Ja
giorde som huer Christen bør
at giøre / som her vil leffue vel
oc dø Christelige / oc sætte sig
disse fem ting altid saar Dhen /
som er Gud / den Christne
Kircke / menige mands Dm-
gengelse / sit eget Huss / oc sit
embede oc kald.

1. Gud haffde hand saa
saar

Fortalen.

saar Dnen/ at hand holt Tro-
en oc en god Samuittighed /
paakaldede/ fryctede oc dyre-
de hannem / forhaabendis sig
at bliffue delactig vdi det euige
Guds Børns arffue/ ved Je-
sum Christum.

2. Den Christne Kircke
prydede hand met it Guds fryc-
tigt leffnet / oc vaar andre vn-
ge oc gamle til it gaat exempel/
horde gierne Guds ord / gior-
de sin Bøn met andre / oc be-
uiste sig vdi alle maade at være
en leffuendis Lem vdi Jesu
Christi Legeme.

3. Meni-

Fortalen.

3. Menigemand's Om-
gengelse forsmæde hand icke/
Hand vaar yndig / at huer
mand maatte vel lide hamem/
oc besynderlige de beste / Hand
vaar vijs vdi raad / smild vdi
tale/ oc hoffuist vdi sæder.

4. Sit eget Huss stod
hand Christelige saare/ leffue
de kierlige oc hoffuistelige vdi
Ecteskab / vdi 32. Aar/oc aff-
lede sine sine Børn / oc optue-
tede dem vdi Guds fryet oc
hoffuisthed / som tilbørligt
vaar.

5. Sit embede oc kald
tog

Fortalen.

tog hand flitelige vare / baa-
de vdi fare oc vden fare / oc læ-
ste den gantske Bibel tit vd /
for sine tilhørere / Samicker / Vi-
carier / Prestier / oc Degne / oc
haffuer der offuer scressuet nyt-
telige oc gode *Commentarier* som
vaare vel værde at komme vd
paa Prenten sleretil gaffu /
for hand vaar grundelige
lærd vdi den hellige *Scriffte*.
Disligeste vdi de tingemaal
som der til tiene. In summa /
hand aldrig sparede arbende
vdi sit kald / oc Gud gaff han-
nem oc der til styrcke til sin dø-
de dag.

Der

Fortalen.

Der hand nu haffde leff-
uet 63. Mar/ bleff hand siug/
oe met en brendendis Bøn oc
paakaldelse / antuordede vor
Herre Jesu Christo sin Siæl.
De haffuer nu glæde met
Guds Eøn vdi Himmerige.
Huileken hand bar vidnesbyrd
om / vdi denne Verden / met
lærdom oc leffnet. Gud være
off alle Naadig. *Hafuie*

1573. Nyt
Mars dag.

Disse

Disse ere Dauids ord /
vdi den fierdesindstiuue oc
siuende Psalme.

I som Elske HERN
ren hader det onde.

Denne Konning
Dauids forma-
ning / til Guds
Børn / endog hun er kort / oc
sumis læt vdi ord / er alligeuel
viid oc dyb vdi forstand / oc
saare nødactig / at mand der
effter gjør oc leffuer. Thi her
settis tuende ting tilsammen/
som ere rette mercke tegn / huor
paa mand kand gjøre skilsmisse
A imel

imellem Guds Børn oc Dieff-
uelsens lemmer. Oc disse tegen
haffue denne natur / at de ick
kunde stillis fra huer andre/
men ere sammen knyttede / saa at
huor det ene er / der er oc det
andet / oc huor det ene glipper /
der er ick heller det andet. Det
første tegen er at elske H E X-
ren. Det andet er at hade det
onde: huor paa Guds Børn
lade sig kiende. Tuert imod /
den som elsker det onde / hand
hader Herren (endog hand
det ick met sin mund bekien-
der) oc der met lader sig bemer-
cke at hand er ick Guds barn/
men Dieffuelens lem. Men
paa det at wi kunde disbedre
begri-

begribe denne Formaning / oc
være hende lydige / met hierte oc
gantste leffnit / vil ieg her saare-
giffue oc forklare fire besynder-
lige puncter / aff huilcke wi
kunde komme vdi ret forstand
om denne Formaning.

Den Første / Huo som kand
elste HERRen.

Den Anden / Huor aff
Herrens Elskelighed optendis.

Den Tredie / Huor paa
huer kand sig selff prøffue / om
hand elsker Herren eller en.

Den Fierde / Huad fruct
Herrens Elskelighed hassuer
met sig.

A ij

Om

Om det Første.

Ingen mene sig at dette
Spørsmaal er til forgeffuis /
at spørre om / Huo der kand el-
ske Gud eller ey / Thi det kand
icke huer mand giøre. Det er
lært at sige. Du skal elske Her-
ren offuer alting / Men naar
du betencker at ingen kand elske
Herren / vden hand oc elsker
Nemistken / saa at disse tuende
ting / at elske Herren / oc at elske
Nemistken / ere tilsammen neg-
let / som Christus oc siger : Det
andet Bud er det første ligt.
De Johannes siger : Den som
siger sig at elske Gud / oc hand
dog hader sin Næste / er en løg-
nere.

11
nere. Saa finder mand vel
huer hoss sig selff / at det er icke
saa snart til at giøre som at si-
ge. Derfor ville wi her Forst
ansee / huo der kand elske Her-
ren / oc huo hannem ret elsker.

21
Elskeligheds natur er denne /
at hun sammenspiær den der
elsker met den der elskis / saa
at de her vdi bliffue huer andre
lige. Der Gud skabte Men-
nisten effter sit eget Billede /
vilde hand at Mennisten skul-
de elske sig / oc der met være sig
lig oc tilbunden euige : Men
der Mennisten lod sig forføre
aff Dieffuelen vdi Synden /
da brød hand det naturlige
baand sønder / oc bleff giort en

skilsmisse imellem Gud oc
Mennisket / saa at Mennisket
kand icke nu aff sin Naturlige
mact sammensøye sig med
Gud / oc hannem ret elske /
men heller vilde / at Gud skul-
de icke være til / end hand vilde
straffis aff hannem for Syn-
den. Der faare siger Esaias :
Eders Synder hassue giort
skilsmisse imellem eder oc Gud.
Denne skilsmisse kand icke no-
get Menniske aff sin egen mact
borttage / men heller giør større
skilsmisse / oc kommer jo mere
fra Gud / oc vnder Guds vre-
de bliffuer fangen. *2 vale. 197*
Huad raad er da her til /
at mand kand tage bort den
skil-

stilsmissen / oc komme til at elske
Gud igen? Endog at Menni-
sket vaar faldet fra Gud / saa
at det icke kand elske Gud / dog
gaff icke Gud aldelis sit Grea-
tur offuer / men elsker alt det
hand haffuer skabt / som Sa-
lomon siger: Gud forbarmer
sig offuer alle sine Creatur /
oc hader intet som hand haff-
uer skabt.

Hvad (maatte nogen sige)
er da Guds vrede? Haffuer
hand en straffet med Døden /
oc mange andre atskillige pla-
ger alle Menneske paa Jorden?
Er der en Løven med formale-
didelse oc euige død / alle de som
icke fuldkomme Løven? Vær

icke oc huer Menniskis Sam-
uittighed vidnisbyrd met Lo-
uen at Gud er vred ? Er en
Menniskens Sammuittighed
Guds Handscrifte vdi Men-
niskens Hierte / om Syndens
straff ? Dette er altsammen
vist oc fast: Men mand skal
her gøre skilsmisse imellem
Guds kierlighed oc Retfærdig-
hed. Guds Kierlighed mod
Mennisken kand icke bort tage /
eller til intet gøre hans Ret-
færdighed. Hand elsker oss som
sine Creatur / Hand straffer oss
som en retfærdig Dommere.
En Dommeris kierlighed mod
den som er skyldig til at dø /
maa icke omkaste den retfæ-
dige

dige Dom som Synden for-
tient haaffuer. Der faare haaff-
uer Gud aff sin tierlighed til
Mennifcken fundet raad imod
Synden / oc giffuet fin Søn
vdi Døden / paa det Menni-
fket fculde icke fordommis. Det
er det som Johannes siger :
Saa haaffuer Gud elfte Ver-
den / at hand haaffuer giffuet
fin Enbaarne Søn / at den
som troer paa hannem fcal icke
fortabis / Men haaffue det
euige Liff. Gud elfte off vdi
Adam / før end Adam fald
vdi Synden / thi wi baare
hans Billede.

Effter Adams fald elfter
Gud off / som fit Creatur ale-

Av

ne.

reg
med
advoc
cau

lob

Post Adx lap

ne. Men nu vdi Christo elsker
hand oss / som sine vdkaarne
Børn. De haffde icke Gud
elste oss som sine Creatur / da
haffde hand aldrig giffuet sin
Søn vdi Døden for oss / oc
giort alle dem som tro til sine
Børn. *Respecto fidem ad-*
mir.

Her er at acte grandgiff-
uelige huorlunde wi bekomme
Troen / ved huilcken wi bliffue
Guds børn / oc fri for Synden.
Først predickis oss Louen faa-
re / at wi skulle giøre den / eller
oc vndgielde den straff som
Louen truer alle demnem met /
som icke fuldkomme Louen /
Den straff heder Maledidelse /
oc besatter vnder sig Guds
vrede /

vrede / oc den euige død. Saa
kand mand icke andet bekom-
me aff Louens predicken / end
fryet for Guds vrede / oc den
euige Død. Naar mand saa
frycter for Guds Retfærdige
Dom / er mand beredt til at
høre Euangelium / vdi huileket
Gud giffuer icke allereniste
raad mod vor fortiente straff /
Men oc loffuer oc tilfiger euig
benedidelse oc salighed / alle dem
som tro paa Spinnen. Denne
Tro befatter tilsammen tren-
de ting / som er Syndens for-
ladelse / Retfærdighed / oc igen-
fødelsens Land.

Syndens forladelse be-
komme de som tro / for Chri-
sti

*fides
etna con
fidentia
fide.*

sti pine oc døds værdskyld / som
Johannes siger. Jesu Christi
Blod renser oss aff alle vore
Synder. Naar Synden er nu
borttagen / er den skilsmisse som
vaar imellem oss oc Gud borte /
saa at wi nu haaffue tilgang til
Gud ved Jesum Christum.

Retfærdighed bekommer
den som troer / for Christi Ret-
færdighed / huor met hand fuld-
kom Louen / alle dem til Sa-
lighed som tro paa hannem /
som Paulus oss lærer: Louens
endelige vilie er Christus / alle
dem til Retfærdighed som tro.
Det er / de som tro ere retfærdige
met Christi Retfærdighed som
dem til regnis. Her til hører
den

den deylige Augustini sententz: *Nostra delicta sua delicta fecit,*
vt suam iusticiam nostram iusti-
ciam faceret. Det er / Christus
giorde vore Synder til sine
Synder / paa det hand vilde
giøre sin Retsfærdighed til vor
Retsfærdighed. Ja lige som
vor Synd bleff Christo tilreg-
net / for huileken hand leed sin
haarde pine oc død. Saa til-
regnis off Christi Retsfærdig-
hed / paa det at Louen skal in-
gen Ræt haffue til at fordøm-
me off.

3 Igenfødelsens Vland be-
kommer oc den som troer. Den-
ne Vland er den hellig Vland
som Gud giffuer vdi Menne-
skens

skens hierte / som bær vidnes-
byrd at den som troer er Guds
barn / haffuer Syndernis for-
ladelse / er Retsfærdig oc hellig /
ja arffuing til det euig rige
ved Jesu Christo. Dennesam-
me hellig Land / som er Guds
naturlige Kierlighed / oc en
sand Gud / optender vdi vore
hiertes kierlighed til Gud / at wi
som ick kunde som Adams
børn elske Gud / kunde nu som
Guds børn elske Gud. Eaa
see wi huorlunde at wi bekom-
me Kierlighed til Gud / ochuo-
der kand elske Gud / som ere all-
ene Guds børn / oc Jesu Chri-
sti Lemmer.

Om

Om den Anden. etio accep
Om den Anden.

Det Andet ieg faaregaff/
er/ Huor aff Guds kierlighed
optendis oc formeris vdi vore
hierter / Gud til Loff/ oc oss til
stor glæde. Det er sagt huor-
lunde Guds kierlighed indpo-
dis vdi hiertet / Nu skulle wi
yndermere betencke / huorlunde
hand vore kand oc formeris.

De er der tuende ting/ som
beshynderlige opuecke oc for-
mere Guds kierlighed vdi
demnem som tro / som er Først
en aluerlig oc hierrens Von
aff Troen til Gud. Dernæst en
ret betenckelse om Gud oc hans
velgierninger.

*Fant i
rey p
vot
et acc
dit B
diler*
En

Relig
fiden

En aluerlig oc Gudsfryt-
tig Bøn er Troens første grø-
de / ved den helliglands krafft /
Huor faare hand oc kaldis
Bønens Land / Thi ingen
kand bede ret / vden den hellig-
land hannem der til rører.
Vdi denne Bøn lige som Tro-
en voxer / oc den helliglands
krafftighed lader sig føle / saa
voxer oc Guds kierlighed vdi
hiertet jo mere oc mere / saa at
Mennisket befatter oc holder
met denne kierlighed Gud vdi
sit hierte. Derfaare siger Pau-
lus / at den helligland for-
skafferet / at wi raabe *Abba Pa-*
ter, Ah kiere Fader. Ja liger-
uis som Guds kierlighed voxer
vdi

vdi en ret Christen Bøn / saa
kommer oc denne Kierlighed off
til at bede / Oc som den Hel
liglands krafft solis vdi en
Christelig Bøn / saa bliffuer
oc Bønen brendendis ved den
helligland / huor aff Guds
Kierlighed bliffuer jo større oc
større / saa at Mennisket nu
icke andet ynsker / end at det
kunde fuldkommelige nyde oc
see Guds Maestatis Herlig
hed. Thi ligeruis som Solen
opdrager vædste aff Jorden
op i lucten. Saa drager Guds
Kierlighed Menniskens hierter
op til Gud / oc der haffuer sin
lyst oc glæde / for den lignelse
Menniskens Siel haffuer met
Gud

*Wim
u-25
6000*

*Laim
103 310
103 310*

Ben:

Gud ved Kierlighed. Thi
Menniskens Siæl er lige som it
Spenel / Ja lige som it Spenel
anammer de tings lignelser i
sig som der til vendis / Saa
gør oc Menniskens Siæl naar
hun vender sig til Gud ved
Kierlighed / da anammer hun
Guds Billede i sig / ja bliffuer
nu Gud i nogen maade lig.
Disligeste er Menniskens
Siæl it Jærn ligt. Thi lige
som Jærn naar det leggis vdi
Ild oc bliffuer gloende / da siu-
nis det at være Ild: Saa steer
det oc med Menniskens Siæl /
naar hun brender vdi Guds
Kierlighed / bliffuer hun Gud
lig. Derfor siger Bernhar-
dus.

dus.

dus. Elsker du Gud da est du
Gud/ Elsker du Himmelen/ da
est du Himmel/ Elsker du Jor-
den da est du Jord.

Dernæst voxer oc formeris
denne Guds Kierlighed vdi
Menniskens Siel/ naar mand
betencker/ huad Gud oss giort
hassuer / huad hand daglige
gior / oc huad hand hassuer oss
loffuet oc besenlet at bekomme
paa det sidste.

I.

Huad hassuer Gud giort
oss? Hand hassuer skabt oss til
Menniske/ Hand hassuer sam-
men sæt oss vdi Moders liff /
Hand hassuer hiolpit oss vdi
Verden/ hand hassuer siden
Bif født

Alte
209

24
4
24
4
født oss / opholdet oss / oc be-
skyttet oss med sine hellige Eng-
le. De der wi vaare henfald-
ne vdi Synden / gaff hand oss
sin eniste Søn / at hand skulde
bliffue Menniske / oc lide død
oc pine for oss / at wi icke skulde
for vor Synd skyld bliffue euige
fortabte.

II.

Huad gjør hand oss daglige?
Foruden de legemlige Belgier-
ninger som ere mange oc store /
regerer hand oss med sit Ord oc
den hellig Aand / spiser oss med
Liffens brod / boer vdi vore hjer-
ter / oc forhindrer Dieffuelen
som vilde omkomme oss / som
hand omkom vore forste For-
ældre. Huad

Huad haffuer hand loffuet
 off oc beseglet / at wi skulle paa
 det sidste bekomme? At wi skulle
 opstaa aff Døde / oc bliffue paa
 vore Legemis vegne ligesformede
 met Jesu Christi Legeme / oc
 paa vor Siels vegne delactige
 vdi Guddommelige Natur.
 Kortelige: at wi skulle bliffue
 som Guds Engle / wdødelige /
 Aandelige / fuldkommelige oc
 salige til euig tid / saa at wi skul-
 le være fri fra all modgang /
 wselhed oc gienuordighed som
 wi forfare vdi denne Verden.
 Wi skulle være foruden all
 fare / foruden all fristelse / wi skul-
 le ocsaa nyde det fuldkomme-
 B iij lige

lige gode/ oc fryde oss euige vdi
Guds ansictis beskuelse. De
være her visse oc trygge paa/ at
vi det samme gode/ det er/
Guds neruærelse oc bolig vdi
oss skulle nyde vdi all euighed.
De skal vor glæde bliffue saa
stor vdi Guds neruærelse/ at
hundret tusinde Aar skulle icke
siunis for oss at være en minut
aff en time.

Her aff er klarlige at for-
staa/ at den som elsker Gud
hand elsker sig selff / oc den som
icke elsker Gud hand hader sig
selff. Det kand icke være/ siger
Augustinus / at hand elsker sig
en selff som elsker Gud/ ja hand
allereniste veed at elste sig selff
som

som elsker Gud. Fordi hand el-
sker sig nock / som idelige der leg-
ger sig effter / at hand kand be-
komme det som er fuldkommeli-
ge gaat / som er Gud alene / det
gior den som elsker Gud.

Eaa er nu sagt / huorlunde
Guds Kierlighed vndfangis
vdi vore hjerter / huorlunde
hand voxer oc formeris aff den
helliglands krafft / vdi en in-
derlig Bøn til Gud / oc aff
Guds velgierningers rette be-
tencelse.

*Una probatio
confessio* in 9
Om den Tredie.

Det Tredie ieg saaregaff /
er / huor paa huer kand sig self
prøffue / om hand elsker Gud
Biiiij eller

eller en/ paa det ingen skal lade
sig forføre aff fiødelige tancker/
oc mene sig at giøre det hand
dog icke giør/ oc der met forføre
sig selff.

En almindelig oc wforfal-
stet proffue / huor paa huer
kand solet om hand elsker Gud/
er hiertens affect oc Kierligheds
gierninger / som flyde aff Hiertet
som becke aff en Kilde. Thi
huor Guds Kierlighed er (si-
ger Gregorius) Der arbender
hand det som drabeligt er/ men
huor hand icke arbender/ der er
håd icke. Thi det er icke mueligt/
huor en ild brender/ at håd giff-
uer jo gnister oc verne fra sig.

Men paa det at denne
proffue

prøffue kand være diff vißere/
vil ieg hende vdi smæker forkla-
re / oc dele hende vdi fem præff-
uer / som indeholdis i dem al-
mindelige der ieg faaregaff.

I.

Den Første præffue er Hier-
tens glæde / aff Guds æris
oc det salige Euangelij forme-
relse vdi Verden. Saa at naar
mand horer at Euangelij lær-
dom spredis vide vdi mange
Land / at mand da hiertelige
glæder sig der aff / med Guds
hellige Engle (som glæde sig
i Himmelen naar it Menniske
paa Jorden omuender sig ved
Troen.) Oc der hoff tæcker
Gud med hierte oc mund for sin

By

Gods

Prim
5206

Godhed oc Barmhiertighed /
oc beder der hof / at Gud vil
saadan sin gierning so mere oc
mere stadfeste oc fremme / man-
ge til Salighed.

Dette bede alle Guds
Børn / naar de sige : Helligt
vorde dit Naavn.

Huo som denne proffue
fornemmer ick vdi sit Hierte /
oc ick lader den høre aff sin
Mund / maa vel sige sig met
Munden at elste Gud / men
hand er dog langt der fra / huor
saare det er raadeligt / at salde
ind til Gud / oc bede inderlige /
at Gud vil verme hans kaalde
Hierte / met den hellig Lands
Naade.

Den

Den Anden proffue / er Hier
 tens sorge / aff Guds
 Raffus vanærelse oc forsmæ-
 delse vdi Verden / besynderlige
 naar mand horer Tyranner /
 oc Sophister saa offuerhaand
 offuer Christne / dennem forfol-
 ge / ødelegge / ihielsla / haan-
 lige tale om / oc foracte. Huor
 denne proffue solis icke vdi
 Hiertet / naar mand horer at
 arme Christne foriagis oc dræ-
 bis / der er icke Guds Kierlig-
 hed / Thi saadanne ere icke nu
 Christi Lemmer. Thi vaare de
 Christi Lemmer / da folde de
 vel Christi Lemmers modgang
 oc vee. Fordi alle Christne ere
 it Le-

it Legeme vdi Christo Jesu / cre
de nu it Legeme / da ere de gla-
de aff huer andris metgang /
oc sorgefulde aff huer andris
modgang. Men Dieffuelens
Lemmer tuert imod / cre sorg-
fulde aff huer andris metgang /
oc glade aff huer andris mod-
gand. I ere alle / siger Paulus /
it vdi Christo / Det er / den
Christne Kircke er it Vandeligt
Legeme / vdi huilcket der ere at-
skillige Lemmer / oc endog huer
lem haffuer sit embede oc bestil-
ning / da ere de alligeuel alle
met Christi Vland oc en hierte-
lig Kierlighed / tilsammen bund-
ne vdi it Legeme / i huor langt
de sumis at være skilde at.

En

En Konning som Troer /
oc en suine Hiurde som Troer /
de ere baade vdi it Legeme.
Könningen som it hoffuet / Hiur-
den som en God. Konningen
haffuer sit Npperlige oc høye
embede / Hiurden hand haffuer
sin ringe oc foractelige bestil-
ning Dog ere disse tuende lem-
mer vdi det same Legeme / oc der
saare bør dem at være glade aff
huer andris metgang / oc be-
drøffuede aff huer andris mod-
gang. Fordi de ere vdi it Aan-
deligt Legeme / røris oc driffuis
aff den samme Christi Aand.

Vi som her vdi Dan-
marck bo / ere langt fra dem
som bo vdi Holland / Enge-
land

land/ Franckerige/ Italien &c.
Dog ere wi som her tro / met
dem som i de atskillige Land bo/
oc tro paa den samme Gud
met oss / it Legeme oc regeris aff
en Aand / som Christus haff-
uer giffuet alle de som tro paa
hannem. Der faare / naar du
hører at de vdi Holland / En-
geland / Franckerige / Italien &c.
lide forfølgelse / foriagis oc
ihelslaes for Christi bekiendelse
skyld / oc haffuer ingen metynck
offuer dem / end som offuer an-
dre der icke tro / da est du en død
Lem vdi den Christne Kircke /
oc falskelige berømmer dig aff
Christo / som du haffuer vdi
Munden oc icke vdi Hiertet /
Eaa

Saa feyl dig baade den første
proffue oc den anden/ oc der paa
fant du vide / at du elsker iche
Gud / men est en øhenskalck
som giffuer dig vd for en Shri-
sten / oc est intet bedre end en
Hedning.

III.

Den Tredie proffue sødis aff
den Første oc Anden / som
er at elske dem som Gud elsker /
Nu elsker Gud alle Menniske /
de Bgudelige for de ere hans
Creatur / som hand dog retfær-
dige straffe vil / de Gudfrøctige
for de ere hans Børn / oc Jesu
Christi Lemmer / Der faare
bør oss som elske Gud / at elske al-
le Menniske: De Bgudelige oc
vore

vore tvuenner / for de ere Guds
Creatur / de Gudelige for de
ere ick allereniste Guds Crea-
tur / men ere nu Guds Børn /
oc Jesu Christi Lemmer / ja
Lemmer vdi det samme Legeme
vi ere Lemmer vdi.

Huo kand nu sige sig met
rette at elske den Fader / hues
Børn hand forsmaar / Hader /
oc fortrækker i alle maade ?
Der saare siger Johannes /
Huer som elsker Faderen hand
elske oc den som er fødte aff han-
nem. Item / Om nogen siger /
Jeg elsker Gud / oc hand dog
hader sin Broder / hand er en
Løgnere. Thi den som elsker ick
sin Broder som hand seer /
huor

huorlunde kand hand elske
Gud som hand ick seer? Saa
er det vdi sandhed/ Ingen kand
elske Gud/ vden hand oc elsker
Mennisten/ oc ingen kand elske
Mennisten/ vden hand oc el-
sker Gud.

Her kunde nu nogen faare
giffue/ aff den femtende Psalme/
huor David suarer til dette
spersmaal/ **H E R R E** huem
skal bo vdi din Tabernackel? Her
iblant andre suar er oc dette:
De den som ick acter de vgu-
delige/ men ærer de Gudfryctige.
Skal mand nu intet acte de
Vgudelige/ huorlunde skal
eller kand mand elske dem?
Deris Vgudelige væsen oc
E onde

onde giermingen skulle wi hade /
men wi skulle elste vdi dem det
Gud elsker / det er / at de ere
Menniske oc Guds Creatur.
Der faare siger Paulus / Om
din wuen hungret da spise han-
nem. Trost hand da giff han-
nem dricke. Thi vnder Gud
hannem liffuet / da bør oss at
hjelpe det Gud vil haffue hiel-
pet. Her met fortagis icke Dff-
righed sit Embede / som er at
straffe w gudelige oc onde Men-
niste effter Lov oc Ræt. Thi
naar Dffrighed gjør det aff
Guds Kierlighed / Gud til ære
oc andre Menniske til fred oc
rolighed / da gjør hand Guds
vilie / oc tien Gud der met.

Den

Den Elskelighed wi skulle
elske Guds Børn med / om hun
er ret / da lader hun sig høre
vdi Munden / oc see vdi Gier-
ningerne. Thi saa siger Gre-
gorius / Kierlighed beuifis med
gierningen. Oc den hellige Jo-
hannes siger. Lader oss ick e-
lske med ord oc tunge / men med
Gierningen oc Sandhed. Her
gør den hellige Apostel stilsmis-
se imellem yhenskalckis Kierlig-
hed oc Guds Børns Kierlig-
hed. Yhenskalcke (det er / de som
lade sig at være fromme oc hel-
lige / men dog ere kaalde vdi
Hiertet) de elske med Munden
oc med Tungen / de giffue søde
ord oc intet gaat beuife Guds
E ij Børn /

Græ

Lo

Børn / Ja deris Kierlighed er
faald vdi Hiertet / Hed vdi
Munden / oc søllos vdi giernin-
gen. Men Guds børns Kier-
lighed som elste Gud foruden
skrynterij / de elste huer andre
aff Hiertens grund / bekiende
det met Munden / oc beuise met
Kierligheds gierninger / mod
demem som haffue dem be-
hoff. Der saare siger Johan-
nes: Den som haffuer Verds-
slig gods / oc seer sin Broder
lide nød / oc lycker dog sit Hier-
te til for hannem / huorlunde
kand Guds Kierlighed være
vdi hannem.

Gud kunde vel forsørget
den fattige Lazaro anderledis /
Men

Men hand vilde proffue baa-
de Lazari Tro / oc den Rige
Graadzeris Hierte mod Laza-
rum / paa det at Lazarus kun-
de proffuis vnder Kaarssit / oc
den rige Mand's Bgudelige
Hierte kund: obenbaris / andre
til exempel som haffue Verdens
rigdom.

Derfor vaare det vel raa-
deligt / at de som Gud haffuer
rigelige forsorget med denne
Verdens Næring / at de beten-
ckte deris sag ret / oc saae sig i
spenel paa den rige Mand / som
vaar wbarthiartig imod den
fattige Lazarum. Det vaare
vel oc at betencke / huad de ville
suare Christo paa den 2derste
E iij dag /

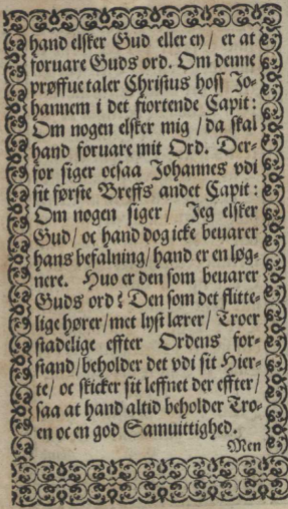
dag/ naar hand siger til dem/
Jeg vaar hungriq oc i gaffue
mig ingen mad / Jeg vaar tør-
stiq oc i gaffue mig intet at dri-
cke/ Jeg vaar nøgen oc i flædde
mig intet/ Jeg vaar Hussuld
oc i laante mig icke Huss.

Der faare/ viltu Bønho-
ris aff Christo i din nød / da
skalt du Bønhoere Christum
vdi sin armod. Huad i giøre
(siger Christus) den mindste
aff mine/ det giøre i mig. Lycker
du den fattige aff dit Huss / da
Lycker du Christum fra dig /
Necer du den fattige klæder/
mad / oc dricke / da lader du
Christum gaa nøgen/hungriq/
oc tørstiq. Salomon siger vdi
sine

sine Spreck vdi det første oc
tiende Capittel/ Den som lye-
ker sit øre naar den arme raa-
ber / hand skal oc raabe oe icke
Bønhoris. De Sanctus Ja-
cobus siger: Den som icke gjør
Barmhiertighed / hand skal
Dømmis vden Barmhiertig-
hed. Dette maa være sagt om
den Tredie proffue / huor paa
wi kunde vide om wi elske Gud/
Som ieg vil hassue besluttet
met disse Sancti Johannis
Ord: Gud er Kierlighed oc
den som er i Kierlighed / er vdi
Gud/ oc Gud er vdi hannem.

III.

Den Tierde proffue / huor
paa at huer kand vide om
E iiii hand

hand elsker Gud eller en / er at
 foruare Guds ord. Om denne
 proffue taler Christus hoss Jo-
 hannem i det fiortende Capit:
 Om nogen elsker mig / da skal
 hand foruare mit Ord. Der-
 for siger ocsaa Johannes vdi
 sit første Brefs andet Capit:
 Om nogen siger / Jeg elsker
 Gud / oc hand dog icke beuarer
 hans befaling / hand er en løg-
 nere. Huo er den som beuarer
 Guds ord? Den som det flitte-
 lige hører / met lyst lærer / Troer
 stadelige effter Ordens for-
 stand / beholder det vdi sit Hier-
 te / oc sticker sit leffnet der effter /
 saa at hand altid beholder Tro-
 en oc en god Samuittighed.

Men

Men den som hører Dr.
det aff en seduane / lader det
gaa ind at it øre / oc vd aff it
andet/spøel icke heller Troen i sit
Hierte / glemmer igen huad
hand haffuer læst eller hørt / oc
sticker sit leffnet intet effter Dr.
det / hand kand icke sigis at be-
uare Christi ord / Huor saare
hand icke heller haffuer denne
prøffue / huor paa hand kand
vide sig at elske Gud.

Her om scriffuer en vijs
Mand saaledis. Vilt du vide
om Guds ild (det er Guds
Kierlighed) brender i dit Hier-
te / da see hen til alle dine sinds
vindue / om du seer gierne / det
som dig er nytteligt til Salig-
hed /

hed / Om du vender dine øyen
fra forsengelighed / om du gier
ne taler om Gud / oc gierne hø
rer andre tale om hannem / om
du elsker oc hjælper de hannem
høre til / oc offuer alt / om du
foruarer hans Ord oc besal
ning / saa at du holder en god
Samuittighed vdi all din be
fulning. Paa disse gnister fant
du vide / om Guds Kierlig
heds ild brender vdi dit Hierte
eller ey. Men tuert imod / om
du seer gierne det som forsenge
ligt er / oc du taler om slemme
ting / imod Guds ære / eller din
egen Salighed / Om du gier
ilde imod din Næstis Kierlig
hed / om du bander oc suer / om
du

du omgaar met suig oc falsk-
hed: Denne røg giffuer tilkien-
de / at dit Hierte er fult met
Heiffuedis iud / som Dieffue-
len der optender dig til liden
bade.

v.

Den Femte proffue / Huor
paa huer kand vide / om
hand elsker Gud / er den som
Dauid her saaregiffuer. I
som elste Herren (siger hand)
Hader det onde. Thi det er ick-
mueligt / at HERren oc hans
fiende Dieffuelen / kunde bo vdi
it Hierte tilsammen. Haffuer
du Herren i dit Hierte / da skalt
du ick lade Dieffuelen komme
der ind met sine gierninger /
Men

Men du skalt hade det Herren
hader / det er det onde som er
Dieffuellsens gierninger / falsk
lærdom / mord oc løgen / Disli-
geste at du icke met vilie oc for-
raad forgriber dig oc gjør no-
get imod din Samuittighed /
men holder dig effter den Regel
som Paulus sætter alle Gud-
fryctige faare. Strid en Hoff-
uist strid / beholt Troen oc en god
Samuittighed. Huor Troen
er / der er Guds fryet / der er
Kierlighed / der er Guds paa-
kaldelse oc Tacksigelse / Huor en
god Samuittighed er / der er
flittighed vdi embede oc bestil-
ning / som lader sig regere effter
Guds ord oc kierligheds regel.

Dm

Om den Fierde.

Det Fierde ieg gaff faare/ er om den fruct som de bekomme der elste Herren. Sør end ieg om denne Fruct vil tale/ skulle wi være paaminte/ om en stor groff vildfarelse/ som mange henge vdi/ oc kunde den (i huor vel de læris) ick offuer giffue/ oc er det denne vildfarelse.

Naar de høre at Mennisket bliffuer Retfærdigt ved Troen foruden Gierninger/ da mene de at mand foracter gode gierninger/ Oc naar de høre/ at mand raader til gode gierninger oc saare giffuer huad Gud hand

hand vil dennem rigelige belønne / baade vdi denne Verden
oc den anden / da mene de / at
mand der met kalder Troens
Retfærdighed tilbage oc neeter
hende.

Andre paa det de kunde
tage denne vildfarelse bort (som
de mene) siige de at Mennisket
bliffuer retfærdigt saar Gud
ved Troen oc gierninger tilsam-
men / Saa at Troen er en sag
oc Gierningerne ere en anden
sag / huorfor wi bliffue retfær-
dige saar Gud oc salige. Men
den hellige Paulus sætter sig
hart imod denne mening / oc si-
ger. Ere wi retfærdige ved Tro-
en / da ere wi icke retfærdige aff
Gier-

Gjerningerne: Men kommer
Retsfærdighed aff Naade / da
kommer hun ick aff Gjernin-
gerne. Kommer hun aff Gjern-
ningen / da kommer hun ick
aff Naaden. Denne Paulus
siger / at Jøderne kunde ick være
vndergiffne Guds Retsfærdig-
hed / for de vilde sætte tilsam-
men Retsfærdighed aff Troen
oc aff Louens gerninger. Ja
bliffue wi retfærdige oc Guds
Børn / en part aff Troen oc en
part aff gerningene / da vaare
ick Christus alene vor Salig-
gjørelse.

Der faare skulle wi saa
forstaa den lærdom om Troen
oc Gjerninger. Ved Troen bliff-

¶ ue wi Guds Børn/ retfærdi-
ge oc arffuinge til det euige ri-
ge/ Ved Gierningerne kiendis
wi at være Guds Børn/ ret-
færdige oc arffuinge til Him-
merigs rige. Ja lige som Fruc-
ten er aff Træet/ saa ere gode
gierninger aff Troen. Derfor
siger Christus. It gaat Træ
gior god Fruct. Det er / est du
bleffuen Guds Barn/ retfær-
dig/ oc arffuing til Himmerige/
da lader du det see vdi dine
gierninger / for den som troer
hand hæffuer den hellig Aand/
huor den hellig Aand er / opue-
cker hand Hiertet til Indactig-
hed mod Gud. Som Paulus
siger : De som driffuis aff
Guds

Guds Aand / de ere Guds
børn. Dette sætter saa Pau-
lus sammen til de Epheser vdi
det andet Capit: Vdaff Naade
er i bleffne salige ved Troen/
oe det ickē aff eder / det er
Guds gaffue oe ickē aff Giern-
ingerne / paa det at ingen skal
berømme sig / Thi wi ere hans
skabning / skabte vdi Christo
Jesu til at giøre gode Giernun-
ger / som Gud haffuer beredt at
wi skulle vandre vdi.

Her see wi huorlunde Pau-
lus klarlige giør skilsmisse / imel-
lem Guds Gierning oe vore
gierninger. Vor Salighed er
alene aff Guds Gierning / det
er / aff Naade ved Troen. Naar

wi ere nu retfærdige aff Naad-
den formedelt Troen / er dette
vor gierning at wi skulle være
Gud Indige / thi derfor ere wi
igenkøbte vdi Christo / at wi
skulle giøre gode Gierninger /
paa det wi selff oc andre kunde
der paa kiende oss. Dette er
summen paa den rette Lærdom
om Troen oc om Gierningerne.

Her høff høffue wi oc at
acte / at Gud saa handler met
oss som en Fader met sine
Børn. Børnene de ere arffum-
ge for de ere fødte aff Faderen /
Denne Fader paa det hand-
kand giøre sine Børn fromme /
raader hand dem til Ondelig-
hed oc fromhed / oc der høff høff-
uer

uer dem løn om de ere hannem
lydige / oc truer dem met straff
om de findis wlydige. Lige saa
ere wi som Tro/Guds Børn oc
arffuinge / for wi ere fødte aff
Gud Fader ved den hellig-
Aand. Denne Gud Fader paa
det hand kand giøre sine Børn
fromme / raader hand dem til
fromhed / oc der hoff loffuer
dem stor løn om de findis at væ-
re hannem lydige / oc huad de
icke det giere / truer hand dem
at hand vil dem forskyde oc
vdelnycke fra arffuet / Thi naar
de findis icke at være lydige / be-
uise de met deris Sierninger at
de icke ere hans Børn. Her aff
kommer oc dette / at Gud loff-
Dij uer

uer dem meget gaat som elste
hannem. For denne elstelighed
er it vist tegn at de ere Guds
Børn / som ieg tilforn sagde.
Paa dette fundament vil ieg
nu opbygge den fjerde punct aff
den Hellige Scrift / som ieg
haffuer saaregiffuit / om den
fruct Guds elstelighed haffuer
met sig / som ere besynderlige
fire.

I.

Den Første fruct er den / som
Christus taler om hoss Jo-
hannem i det fiortende. Om
nogen elsker mig hand
foruarer mit Ord / oc
min Fader skal elste
han-

Hannem/ocwi ville kom
me til hannem/ oc giøre
bolig vdi hannem. See
huilcken en stor fruct er denne /
Den som elsker Gud hand el
skis aff Gud/ oc er Guds Tem
pel/ vdi huilcken hand vil haff
ue sin bolig. Huad kand være
en større ære? Huad kand være
en større glæde? Der saare siger
Dauid: O Herre lad dem væ
re glæde alle som elske dit Naffn.
Huad kand Døden? Huad
kand Louen? Huad kand
Hellsfuede oc Dieffuelen mod
Guds bolig? Dette samme
siger Johannes: Gud er Kier
lighed / oc den som er i Kierlig
D iij hed

hed hand er i Gud oc Gud er i
hannem.

O huad denne dyrebare
Fruet vaare værd at betencke/
besynderlige for den skyld / at
lige som Gud boer vdi dem der
elste hannem / oc Menniskene
for hans skyld / saa boer Dieff-
uelen vdi alle dem som icke elste
Gud oc Menniskene / thi dem
haffuer Dieffuelen lyst at være
hoss / oc giøre bolig vdi dem.

II.

Den anden Fruet er den / som
Paulus omtaler til de Ro-
mere vdi det Ottende / Wi vi-
de / siger hand / at de som
elste Gud / skal alle ting
fom-

komme til gode. Denne
foriætning sætter Paulus alle
Guds børn til Trøst / imod den
gienuordighed / forættelse oc
modgang som dennem kand ve-
derfaris vdi denne Verden.
Abel ihieslaes aff sin Broder /
Johannes halshuggis aff He-
rode / Paulus aff Nerone /
Mange hellige Martyres bleff-
ue sønder reffne oc opslugede aff
grumme Diur / oc mange Chri-
stne paa denne dag omkomme
met suig oc mord aff Tyranner.
Men all denne gienuordighed /
all denne forfølgelse oc mord
kommer dem til gode som elste
Gud / det er / alle Guds børn.

D i i j

Det

Det er vel Dieffuelen
it lystigt spectackel at hand
kand see Guds børns Blod/
men det skal komme hannem
til skam paa det sidste / oc
Guds Børn til gode. Der-
for siger Dauid oesaa / De
helligis død er dyrebar faar
Gud. Endog de sünis at ta-
be vdi denne Verden / da bliff-
ue de alligeuel seneruindere
hoff den almectige Gud som
de elske. Det er det som Da-
uid siger vdi den hundred / fyrre-
tiue oc tredie Psalme : Gud
beuarer oc bestermer alle dem
som hannem elske / oc skal om-
komme de Wgudelige.

Den

Den Tredie Fruct som Guds
 Kierlighed fører med sig /
 er den Iacobus taler om vdi
 det forsie Capittel: Herren
 haßfuer loßfuet dennem
 som hannem elste / Liff-
 sens Krone. Det er / at
 hand vil giffue sine Børn som
 hannem elste / en god affgang aff
 denne Verden. Thi det er Liff-
 sens Krone / med Hiertens fryd
 oc glæde at ende dette sorgenge-
 lige liff. Denne liffsens Krone
 fick Abel / endog hand bleff ihiel-
 slagen aff sin Broder. Disli-
 geste osaa Stephanus der
 hand sicendis ihiel / och saa
 Du Guds

Guds Søn vdi Himmelen
ved Gud Faders høyre
Haand. Ja alle de som her
fra komme vdi Christi bekien-
delse / huad heller de dø paa
deris Sotte seng / eller oc dræ-
bis aff Dieffuelens lemmer /
bekomme vdi Sandhed denne
Krone.

IIII.

Den Fierde oc sidste Fruct
som Guds Kierlighed fører
met sig / er at arffue Himme-
rigs rige. Om denne Fruct
taler oc Jacobus huor hand si-
ger. Gud hassuer loffuet
dennem som hannem el-
ste Xigens arffue. Det
er

er Salighed/ euig glæde oc vel-
signelse til euig tid.

Men huorlunde komme
disse Jacobi ord offuer ens met
Sancti Pauli ord Rom: 6.
Syndens besoldning er Dø-
den: Men det euige Liff er
Guds gaffue formedelst vor
Herre Jesum Christum: Det
er intet at tuile/ at disse tuende
Christi Apostiler tale en aff den
samme Christi Aand. Der
saare kand icke den ene være
imod den anden. Men de skul-
le forstaaes som ieg tilforn
haffuer sagt.

Paulus som siger: Det
euige liff er Guds gaffue ved
vor Herre Jesum Christum /
lærer

lærer at ingen känd förhuerffue
Himmerigis rige met sine egne
gierninger. Mand känd vel
fortiene Hellsfuede met sine on-
de gierninger/ Men ické Him-
merige met sine gode giernin-
ger. Fordi siger Paulus.
Syndens sold er Døden/ det
er/ met Synden fortien mand
Døden: Men det euigeliff er
Guds gaffue som Jesus Chri-
stus haffuer off alene fortient.
Jacobus taler intet om fortie-
nisten / men allereniste sætter
det tegen/ huor paa mand känd
kiende dem som bliffue arffuin-
ge til Himmerigis rige. Ja der-
saare kalder hand det Rigens
arffue/ at wi skulle videt/ at det
hører

hører arffuingene til/ det er/ de
som ere Christi lemmer ved Tro-
en/ huilcke som dette tegn haaff-
ue vdi deris Hierte/ at de elste
Gud/ oc Menniskan for Guds
skyld. Saa er det it/ huor saa-
re wi ere arffuinge/ oc it andet
huor paa wi selffue kunde vide
oc proffue oss/ om wi ere arff-
uinge eller oc en. Wi ere arff-
uinge vdi Christo/ oc beuifis
at være arffuinge ved gode
gierninger.

Gud almættigste for sin
Sons Jesu Christi skyld re-
gere oss met sin hellig Aand /
at wi maa sole hans vidnis-
byrd vdi vore Hierter / at wi
met

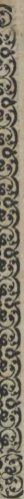
met glæde kunde affskedis fra
denne Verden / naar
Gud oss kalder /
A M E N.

Prentet i Kjøbenhavn /
aff Laurentz Bæne
dicht.

Cum Privilegio.

De findis til Kjøbs sam-
me steds.

721